

Указ

Степан Руданський

Їде козак дорогою,
Дівку надигає;
Вийняв папір з-за пазухи
Та й її читає:

"І прочая, і прочая...
По сему указу
Кожна дівка козакові
Довжна дати по разу!"

"Чуєш, дівко, що в указі?"
"Та чую, козаче".
І вже ж рада-то, псяюха,
Аж мало не скаче!

Ізліз козак, покріпився,
На коня сідає,
А дівчина підійнялась
Та й ще забагає:

"А приглянься-но, козаче,
До того указу:
Чи нема там написано,
Щоб іще по разу?"